

TORONYIRÁNY

XVI. 2.

2022. január 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk megkeresztelkedése

A kereszteléssel kapcsolatos látomás alkalmat adott Jánosnak arra, hogy tanúskodjék Jézus mellett, illetőleg, hogy bemutassa őt a népnek. A negyedik evangélium számol be erről a jelenetről (Jn 1,29-34). Jézus másnap újra megjelent a Jordán partján a nép között. Amikor János meglátta, rámutatott: „Nézzétek, az Isten báránya! Ő veszi el a világ bűneit! Róla mondtam, a nyomomba lép valaki, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” Ez a kijelentés már egészen újszövetségi. Az ószövetségi könyvekben sehol sem szerepel a Messiás úgy, mint az Isten báránya. Legfőljebb Iz 53,7 hasonlítja leölésre szánt bárányhoz a szenvedő Megváltót. A negyedik evangélium azonban (Jn 18,28) Jézus halálát párhuzamba állítja a húsvéti bárány feláldozásával. A Jelenések könyvében Jézus már úgy szerepel, mint a feláldozott Bárány, aki meghalt és feltámadt.

János tanúskodása mindenestre olyan volt, amely Jézust, mint a bűntől való szabadítót jelölte meg, nem pedig mint politikai Messiást. Még feltűnőbb az az ellentét, hogy a keresztelés utáni teofániának szentháromsági tartalma van: Együtt szerepel az Atya, a Fiú és a Szentlélek. János azonban csak arról beszél másnap, hogy „látta rászállni a Lelket.” Ő tehát még a szentháromsági vonatkozást nem fogta fel. Csak annyit lát, hogy Jézust az Isten Lelke tölti el, mint az ószövetségi prófétákat. Az egyházat azonban már jobban érdekelte a Szentháromság megnyilatkozása, és az a szempont, hogyan vonja bele Isten a hívő embert a keresztség által a maga szentháromsági életébe.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Iz 40,1-5.9-11** Az Izajás próféta által megrajzolt ártatlanul szenvedő szolga a Megváltó előképe.
- Tit 2,11-14; 3,4-7** Péter apostol beszédében Jézus nyilvános működése kezdetének a Jordánnál történő keresztelkedését jelöli meg.
- Lk 3,15-16.21-22** Jézus maga is megkeresztelkedik Jánosnál a Jordán folyóban.

Keresztelés a Jordánban

Márk szerint „az emberek megvallották bűneiket és János megkeresztelte őket”. Nem kell valami különleges bűnvallomásra gondolni, hanem inkább arra, hogy kifejezést adtak bűnbánatuknak, s a vízben való alámerítést úgy fogadták, mint a lelki tisztulás jelképét. Máté a történetbe már beleviszi a keresztyének kérdését is, és úgy adja elő a jelenetet, hogy erre is meglegyen a válasz. A kérdés ez lehet: Az Isten Fia hogyan állhat a bűnösök közé és hogyan fogadhatja egy nálánál kisebb személyiség kezéből a tisztulás szertartását? Máté a könyvében másutt is elővételezi az Isten Fiának azt a felismerését, amit az apostoloknak csak a Mester feltámadása hozott meg (vö. 14,33; 16,16). Feltételezhetjük, hogy Jánosnak is csak a következő látomás adta meg a bizonyosságot Jézus kilétéről. De amikor közeledett hozzá, láthatta összeszedettségét, komolyságát és megérezhetett valamit személyes nagyságából. Ezért vélekedik úgy, hogy inkább neki lenne szüksége Jézus keresztségére. Jézus azzal válaszol, hogy neki és Jánosnak teljesíteniük kell minden „igazságot”. Ez az igazság lehet az a jövendölés, hogy a Megváltó szolidaritást vállal a bűnösökkel, s kiengeszteli Istent helyettük, vagy pedig lehet annak a kinyilvánítása, hogy mindezt érdemszerző emberi tettekkel valósítja meg, nem pedig olyan feltűnő jelekkel, amelyeket a zsidók vártak. Lukács még megjegyzi, hogy amikor Jézus kijött a vízből, imádkozott, s akkor hangzott el az Atya tanúsága, s a Szentlélek akkor ereszkedett le föléje galamb képében. Lukács egyébként sokszor említi Jézus imáját. Gondja volt rá, hogy a pogányokból lett keresztyének előtt bemutassa Jézust úgy is, mint az Atya

előtti hódolat példaképét. Valószínűleg ez is Pál apostol hatása nála. Márk és Lukács az Atya szavait így közlik: Te vagy az én szeretett Fiam... Máté pedig így írja: Ez az én szeretett Fiam... A lényeg mindenütt ugyanaz: annak az érzékeltetése, ami a negyedik evangéliumból különösen kiténik, hogy Jézus mellett maga az Atya tesz tanúságot, és tanúsága alapján kell őt elismerni, mint Fiát. A „te vagy” kijelentés pedig tükrözi azt a bensőséges kapcsolatot, amely az Atyát és a Fiút összeköti. Ezt az utóbbi formát egyébként úgy is felfoghatjuk, mint a Zsolt 2,7 idézését. Későbbi adatok alapján tudjuk, hogy Jézusnak emberileg is különleges ismerete volt az Atyáról, emberi értelmével is felfogta az Atya örök szavait, tehát az ilyen megszólítás magától értetődött. A közvetlen hang igazít el bennünket a mennyei szózat értékelésében is. Ha Jézus látta az Atyát, akkor a saját fiúságáról megvolt a biztos tudata, s így nem szorult külön kinyilatkoztatásra. A jelenet hagyományos egyházi értelmezése valóban az, hogy a teofánia elsősorban Jánosnak szólt, őt akarta felvilágosítani Jézus kilétéről, hogy azután bizonyosságot tehessen róla a nép előtt. János a nép előtt nem annyira az Atya hangjára, mint inkább a Lélek megjelenésére hivatkozik: „Láttam a Lelket, amint galamb képében leszállt rá, és rajta is maradt” (Jn 1,32).

Meg kell jegyeznünk, hogy János látomásában is együtt kell látnunk a képet és a belső hitbeli meggyőződést, amelyet a kegyelem vált ki. A teofánia nem kényszeríti az embert, hanem csak tükrözi a természetfölötti valóságot, amit az ember vagy elfogad, vagy visszautasít. Az ilyen jelenetek a Szentírásban mindig a hit kiemelt aktusai, ahol az ember teljes szabadságával és engedelmisségével hozza meg a döntést. Egy-egy ilyen természetfölötti közlés a későbbi kételkedés lehetőségét sem zárja ki, mint ahogy Jánosnál is látjuk, amikor fogságából követeket küld Jézushoz, és újra bizonyosságot kér küldetéséről. A Szentlélek galamb képében való megjelenésének előzményeit, illetve a benne levő jelképet nem könnyű kifejtetni. Talán azt az „új teremtést” jelképezi, amit a megigazulás létrehoz bennünk, hiszen a teremtés történetében arról van szó, hogy „Isten lelke lebegett a vizek felett.”

Az Atya szózata és a Szentlélek megjelenése az apostoli igehirdetésnek még egy döntő szempontot adott. Világossá tette, hogy a Jézus által rendelt keresztségnek valódi kegyelmi tartalma van, s hogy a háromszemélyű Isten működik benne. A Jordán folyónál az Atya a Szentlélek közbejöttével nyilvánította ki Fiát. A hívó ember a keresztségben újjászületik vízből és Szentlélekből, s ezáltal az Atya fogadott gyermeke lesz, akiben neki kedve telik. A keresztes lét fölött tehát ott lebeg az Atya megszólítása, amely kifejezi az örökbefogadást, a kiválasztottságot és küldetését. Kell, hogy a keresztes élet tudatos felelet legyen erre a megszólításra.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (1.)

Bevezetés

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével.

Jó modor? Udvariasság? Az meg micsoda? N. E. M. Á. R!!! (Negédes-Elavult-Maradi-Álszent-Ragályos!!!) A stréberek, az eminensek sajátossága: a „nagyoknak”, a „menőknek” nincsen rá szükségük. Valójában azonban a jómodor a „dörzsöltek” fegyvere, mert megtanít arra, hogyan élhatsz harmóniában önmagaddal és másokkal, hogyan kerülheted el a kellemetlen helyzeteket és hogyan nyerheted meg mások bizalmát. Hogy mi módon? Erről írunk nevelési rovatunkban a következő hónapokban. Mostani számunktól Paola Dessanti „A jólneveltség kézikönyve” című könyvéből folytatásokban közlünk részleteket.

Önmagunkkal és másokkal

1. VADNYUGATI ÉLET:

A vadnyugaton az élet állandó küzdelem volt. Minden cowboy azzal a gyanúval kelt és feküdt, hogy egyes rosszindulatú emberek mindenáron meg akarják mutatni, hogy gyorsabban rántják elő a pisztolyt, mint ő. Ezért arrafelé nyitott szemmel aludtak az emberek, gyanakvóan néztek az idegenekre, mindenki ideges volt és meglepően gyakran húzták meg a ravaszt.

Ma már nem élünk a „vadnyugaton”. Azt mondjuk, hogy tisztelni akarjuk mások jogait, azokét is, akiknek borszínük, nyelvük, vallásuk eltér a miénktől és elismerjük, hogy már nem azokban az időkben élünk, amikor magunk teszünk igazságot. És mégis...

És mégis a „vadnyugatból” itt ragadt emberek még köztünk vannak: ők a pökhendik, a szemtelenek, az önteltek, a nagyképűek; azok, akik amint a helyzet nem úgy alakul, ahogyan ők akarják, azonnal „Ön nem tudja, ki vagyok?!” módon fakadnak ki, ha felnőttek; vagy ütnek, rúgnak, lökdösődnek, sértegetnek, fenyegetnek, ha gyerekek. Akik dicsekszenek a tudásukkal, az elvégzett iskoláikkal, a szakmájukkal amit űznek; akik a gazdagságukkal kérkednek; akik beszéd közben minden ok nélkül megaláznak, megkeserítenek, megsértenek, gyötörnek másokat, vagy leszólnak mindent és kritizálnak mindenkit. Ők azok, akik nem könyörülnek meg mások gyengeségein és hibáin; akik pimaszul lépnek be egy házba, vagy egy helyiségbe azt követelve, hogy a többiek azonnal szolgálják ki őket. Mindazok tehát, akik a világot személyes tulajdonuknak, a többieket pedig akadálynak tekintik.

De van rosszabb is: a neveletlenség, ami fertőző betegség. Azáltal, hogy neveletlenekkel vagyunk körülveve, végül számunkra is olyan sürgetőnek, olyan magától értetődőnek, olyan normálisnak tűnik felhagyni azoknak a „mágikus szavacskáknak” az igénybevételével, melyeket még kicsi korunkban tanítottak nekünk: „kérem szépen”, „köszönöm”, „legyen szíves”, „elnézést” és hasonlókat, hogy figyeljünk és ne bántunk, ne bosszantsunk föl másokat. Miért is fáradozzunk ezen?

2. MI AZ A JÓ MODOR?

Már a jó modor gondolatától is kirázhat bennünket a hideg. Az „illemtan” - így nevezik a jólneveltség szabályainak összességét - a stréberek, az eminensek sajátossága: a többieknek, a „menőknek”, a „nagyoknak” nincs rá szükségük. Valójában azonban a jó modor a „dörzsöltek” fegyvere, mert megtanítanak arra, hogyan éljünk harmóniában önmagunkkal és másokkal. Íme, tíz érv, miért is tanuljunk meg kedvesen és udvariasan viselkedni:

1. A jó modor segít abban, hogy az emberek kellemesen érezzék magukat: szülők, testvérek, tanárok, de barátok és barátnők is sokkal szívesebben fognak kéréseidnek, kívánságaidnak eleget tenni, ha kedvesen szólsz hozzájuk.
2. A jó modor pozitív benyomást kelt rólad, több tisztelettel fognak bánni veled.
3. A jó modor vonzza az embereket. Könnyebben fogsz barátokat találni, hiszen senki sem szereti, ha rosszul bánnak vele.
4. A jó modorral sok mindent elmondhatsz és elérhetsz. Elég megvárni a megfelelő pillanatot, kiválasztani a megfelelő helyet és megtalálni a megfelelő módot.
5. A jó modor megtanít arra, hogyan viselkedj másokkal, és arra is, hogyan kerülj el a kellemetlen helyzeteket.
6. A jó modor segítségével örömet szerezhetsz másoknak, vagyis azoknak, akiket tiszteletteljes és kedves bánásmódban részesítesz. Tehát egy kis ajándék, amit másoknak adhatsz.
7. A jó modorral magadnak is örömet szerzel: tudatában vagy ugyanis annak, hogy te is megteszed a magadét, hogy az emberiség egy jobb, élhetőbb világ felé haladjon.
8. A jó modor nem kerül semmibe.
9. A jó modort nem tudod pénzzel megvásárolni, mégis mindenkinek ugyanolyan értékes: a gazdagoknak és szegényeknek, a nagyoknak és kicsiknek.
10. A jó modort bármilyen életkorban elsajátíthatod.

3. ELSŐ LÉPÉS: ÖNMAGUNK ELFOGADÁSA

Mindenki azt sulykolja belénk, hogy legyünk udvariasak azokkal, akikkel találkozunk. De hogyan viszonyuljunk szeretettel és tisztelettel másokhoz, ha alapvetően önmagunkhoz nem így viszonyulunk? Aki nem gyakorolja a jó modort önmagával szemben, nem fogja tudni alkalmazni másokkal szemben sem: a tiszteletet, a gyengédséget, az érzékenységet csak kitarító munkával lehet megtanulni és finomítani. Továbbá: aki haragszik önmagára, bizonyosan nem lesz jó társalgó. Kellemetlen benyomást fog tenni mindazokra, akikkel találkozik. Önmagunk szeretete tehát az első lépés, hogy másokkal szemben udvariasan viselkedjünk. Íme, néhány jó tanács:

1. Foglalkozunk a testünkkel. Ez elsősorban azt jelenti, hogy tartsuk jó erőben magunkat: ha lehet, együnk mindig friss, egészséges, tápláló, esetleg bio ételeket. Néha azért eltüntethetünk egy hamburgert sült krumplicsal, vagy ehetünk egy-egy nutellás szendvicset. Amellett, hogy odafigyelünk étrendünkre, sportoljunk is valamit, ápoljuk a külsőnket: mossuk meg arcunkat, fogunkat, tartsuk rendben a frizuránkat, vágjuk le a körmeinket..., és foglalkozunk az öltözködésünkkel: ne mászkáljunk piszkos nadrágban... Végezetül, ha egészségünkkel valami nincs rendben, menjünk el orvoshoz, nem fog megenni.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Szászország januárban

Ambroise Thomas adta rám a kabátot fagyos délelőtt, a Mignon szerzője, a lírai hangvételű francia, aki többek közt számos dalremeket is komponált. A rejtélyes opera-címszereplő Goethehez irányított, aztán a füves kertbe, ahol nyáron fűgefá zöldséll, és többféle délszaki fűszernövény.

A kertben most százsorszépépek, fonákjaik halvány rózsaszínűen tündökölnek. Januárban százsorszépé? Éppen olyan titokzatos, mint a költő Wilhelm Meisterének alakja, aki Déltre vágyott, fagyok barbár tájairól Itália narancsfáihoz. Gyógynövény a százsorszépé, ahogyan Velence, Firenze vagy Róma, s más városok vigasztalón gyógyítók az élet slamos útjain.

Virága van a télnek? A leírásban ez áll a százsorszépéről: Bellis perennis. Vagyis évig tartó, folytonos szépség. Nem számít évszak, jó idő, rossz idő, kibontja virágzatát, bár szokatlan a január az ő nyitó idejében is. Kérdezném, mikor küldte a Teremtő, hogy írt hozzon sebre, zúzódásra, levele saláták nemes hatását serkentse. Nem hiszem, hogy válaszolna, más az ő nyelvük, mint azoké, akik az élők más kategóriába tartoznak; a növényi virágélet azonban mégis közelebb van hozzánk: üzen színnel-illattal.

Csoda ez a téli virágzás, s főleg hogy „érzelem nélkül / roskad a világ küszöbömre / a sövény mögött / fa szívébe vág a fejsze”, amint Büki Attila barátom mondogatja poétikusan. De elérhető-e a küszöb (a limes, mely Róma aranykorában védelmi vonal volt), ahol ki kellene szakadni a hétköznapiokból, meg kellene állni és átgondolni: két világ közt mozgunk, érzékeljük idejét Mignonnak és százsorszépének, tér-idő változásának benső perceit. Egyetlen döntésen múlik, melyiket „fogadjuk örököül”: Azt-e, amely már régen megszokottá vált, vagy amelyik télen-fagyban is képes százsorszépét fakasztani. Ez utóbbi a mi keresztény optimizmusunk. „Valahogy meg kell szakítani a dolgok természete menetét” - üzeni a ferences Richard Rohr, és Norwichi Juliána, az anglikánok által is nagyra becsült középkori misztikus sorait idézi: „Isten a valódi belső természetünk szerint ítél meg bennünket, amely mindig egészként, biztonsággal és sértetlenül áll előtte örökre. Egyetlen ítélete az igazságosságból fakad, míg a mi ítéletünk a külső, változó természetünkből. Láttam, hogy ítéletéhez sosem kapcsolt egy kicsike szemrehányást sem.”

Tehetek „szemrehányást” a százsorszépének, hogy az esztendő első hónapjában sem mond le önjelenlétéről, bátran szembenéz hóval-jéggel? Tán azért, hogy megérintsen ilyenkor is, az igazat, szépet érzem, s hogy az élet folyton áramlik bennünk. Simogató a kis virágok valósága januárban, amikor ez szinte teljesen lehetetlennek tűnik. Mégis lehet mindig természetes az, amit szeretünk -, szeretetünk hordoz. Lírai gyöngédség? Érzés-értelem szintézisében a normális elfogadása, amely mégis más annak, aki „Istent megtalálta már”, és végleges módon beleszeretett. Fix pont lett az életében ez a szerelem, meghatározza, mi vár rá reggel, este, mit olvas, néz tévében, moziban, kivel barátkozik és így tovább. Pedro Arrupe jezsuita generális fogalmaz hasonlóan, aki leköti: „Szerelemben kell esni, szerelmesnek maradni, az majd eldönt mindent.”

Manapság – szekularizált világban, élethangulatban – gyakori betegség beleszólni mások életébe, gyakran szétválik egyéni és társadalmi felelősség. Rohr páter egyértelmű véleménye: „Mindössze annyi illetékeségünk van mások életében, amekkora életutatót mi bejártunk, amiről tudjuk, hogy igaz. Annyiban van jogunk beleszólni.”

Változó, nehéz ösvényeken járunk, gyakran fürkésznünk „nevesincs holderlini egeket”, miközben lélektájaink elvesztik „parkjaink tavaszát”.

A féllék Mignon az utolsó felvonásban kimondja, amit eddig rejtgetett: szereti a megmentőtjét.

A százsorszép végső kitért virágzása mellett.

Norwichi Juliána pedig meggyőződéssel ismétli a krisztusi szavakat, melyeket magán-kinyilatkoztatásban hallott: „Minden jó lesz, minden jóra fordul.”

† Tóth Sándor

hírek információk

A magyar történelem egyik legnagyobb hadikatasztrófája, a doni áttörés 78. évfordulója alkalmából a 2. magyar hadsereg százezer elhunyt katonájáért és a háborúk áldozataiért január 8-án szentmisét mutatott be Serfőző Levente püspöki helynök, melyet ökumenikus megemlékezés követett a jezsuiták Szent József templomában.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Katechetikai és Ifjúságpasztorációs Irodája január 11-én, 17 órakor találkozóra várja mindazokat a pedagógusokat, hitoktatókat, munkatársakat, akikkel az elmúlt év során közös célok megvalósításán dolgoztak. Az eseménynek a Szegedi Dóm Látogatóközpont ad otthont. A rendezvényen értékelik az 2021-es esztendő közös programjait, illetve előre tekintenek az új év várható eseményeire: táboraira, konferenciáira, találkozóira.

Az újszegedi Árpád-házi Erzsébet templomban (Torontál tér) január 15-én, szombaton 19 órakor Taize-i énekes imáorát tartanak. Szeretettel várják mindazokat, akikhez közel áll a Taize-i lelkiesség.

Az idén a keresztény egyházak az Ökumenikus Imahetet az egységért január 16. és 23. között rendezik, melynek alap gondolata: „Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2). A magyarországi ünnepélyes megnyitót január 16-án, jövő vasárnap 18 órakor tartják a budapesti Deák téri evangélikus templomban a magyarországi keresztény egyházak vezetőinek részvételével. Beszédet mond Erdő Péter bíboros, ígét hirdet Balog Zoltán református püspök, a Zsinat lelkes elnöke. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Elnöksége öt nyelvezellett fogadta el, hogy az Ökumenikus Imahét országos nyitó istentiszteletének vasárnapja 2018-tól az üldözött keresztényekért való imádkozás vasárnapja is legyen.

Az Ökumenikus Imahét keretében Szegeden a Székesegyházban Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök, Kiss-Rigó László püspök, valamint a szegedi keresztény közösségek felelős lelkipásztorai és híveinek képviselőinek részvételével tartanak ökumenikus Istentiszteletet január 18-án, kedden 18 órakor. A hét részletes szegedi programját a jövő heti számunkban közöljük.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyetemének szegedi Teológiai Kara január 22-én 15 órai kezdettel nyílt napon várja a hitéleti tanulmányok iránt érdeklődőket. A Dóm tér 6. szám alatti épületben - a járványhelyzettől függően - személyes jelenléttel tervezett eseményen az érettségizetteket vagy érettségire készülőköt tájékoztatják a Kar oktatói és munkatársai a teológia, a katechéta-lelkipásztori munkatárs és a hittanár szakokról, a felvételi követelményeiről. A diplomások számára mesterszakokként választhatók a hittanár-nevelőtanár, a keresztény egyház- és művelődéstörténet, a pasztorális szervezetfejlesztés-karítás szakok. További hírek az egyetemi honlapon a www.gfe.hu oldalon érhetők el.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepéig (február 2.) várja az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpont fogadóterében található időszakos kiállítás, melynek alkotásait a Betlehem-készítő pályázatra érkezett művek alkotják.

Március végéig segíti a rászorulókat hajléktalan teajaratával a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. A járványhelyzet miatt zsíros kenyér és tea helyett ezúttal zárt dobozokban élelmiszert (konzervet és multivitaminos immunerősítő üdítőt) visznek közvetlenül a rászoruló lakóhelyeire, akik szerdánként meleg ruhát, kesztyűt, sapkát, takarót is kapnak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Dóm Művészeti Szalon 2022. tavaszi évadára szóló bérletek már megvásárolhatók, melyek a következő előadásokra érvényesek:

2022. február: *Tenyérvonal* (Borovics Tamás és Poroszlai Kristóf színművészek Faludy-estje.)

2022. március: *Karinthyráda - Óriási keresztretjvény a női lélekről* (Haumann Petra színművész monodrámája, mely Karinthy Frigyes és Kosztolányi Dezsőné írásait ötvözi női szemszögből.)

2022. április: Wass Albert, Petőfi Sándor, Ady Endre és Juhász Gyula örökérvényű gondolatai (Benkő Péter kétszeres Jászai Mari-díjas színművész előadása.)

2022. május: *Gyarmati Fanni naplója*. (Hámori Gabriella színművész önálló irodalmi estje.)

Az előadások 17 és 19 órakor kezdődnek. A bérletek, melyek ára 15.000 Ft, a Szegedi Dóm Látogatóközpont ArtShop-jában kaphatók.

Ferenc pápa üzenete a béke 55. világnapjára (2.)

Párbeszéd a generációk, az oktatás és a munka között: a tartós béke építésének eszközei

2. Generációk közötti párbeszéd a béke építése érdekében

A párbeszéd azt jelenti, hogy meghallgatjuk egymást, hogy a különböző nézeteket megosztjuk egymással, egyetértésre jutunk és együtt haladunk előre. A nemzedékek közötti párbeszéd előmozdítása a konfliktusok és a közömbösség kemény és terméketlen talajának feltörését jelenti azért, hogy elvethessük a tartós és közös béke magvait. Noha a technológiai és gazdasági fejlődés a generációkat gyakran megosztotta, jelenlegi válságaink az együttműködés szükségességét is nyilvánvalóvá teszik. Egyrészt a fiataloknak szükségük van az idősek bölcsességére és tapasztalatára, míg az idősebbeknek a fiatalok támogatására, szeretetére, kreativitására és dinamizmusára.

A nagy társadalmi kihívások és a békefolyamatok nem nélkülözhetik az emlékezet őrzői - az idősek - és a történelmet előremozdítók - a fiatalok - közötti párbeszédet. Ugyanígy szükség van arra is, hogy mindegyikük hajlandó legyen arra, hogy teret adjon a másoknak. Senkinek sem szabadna a saját közvetlen érdekeit követve az egész színteret úgy leuralnia, mintha nem létezne sem múlt, sem jövő. A jelenlegi globális válság világossá teszi, hogy a nemzedékek közötti találkozásnak és párbeszédnek egy olyan egészséges politika hajtóerejévé kell válnia, amely nem elégszik meg „hirtelen befoltozásokkal és gyors alkalmi megoldásokkal,” hanem az egymás iránti szeretet ragyogó formája, ami közös és fenntartható projektek kidolgozásában jut kifejezésre.

Ha a nehézségek közepette képesek vagyunk lefolytatni ezt a fajta generációk közötti párbeszédet, „akkor jól beleygökrezzhetünk a jelenben, és ebből a pozícióból bejárhatjuk a múltat és a jövőndőt; közlekedhetünk a múltban, hogy tanuljunk a történelemből és gyógyítsuk a sebeket, amelyek olykor befolyásolnak minket; közlekedhetünk a jövőben, hogy tápláljuk a lelkesedést, kicsíráztassuk az álmokat, próféciákat ébresszünk, kivirágoztassuk a reményeket. Így, együtt, tanulhatunk egymástól.” Mert a fák gyökerek nélkül hogyan nőhetnének és hozhatnának gyümölcsöt?

Elég, ha csak a közös otthonunk gondozásának kérdésére gondolunk. „A környezet az átvétel logikájához tartozik. Minden nemzedék kölcsönkapja, és tovább kell adnia a következő nemzedéknek.” Ezért szükséges értékelni és bátorítani azt a sok fiatal, akik egy igazságosabb világért dolgoznak; egy olyan világért, amely odafigyel a ránk bízott teremtés gondozására. Nyugtalansággal, lelkesedéssel és mindenekelőtt felelősségtudattal teszik ezt a jelenlegi etikai és társadalmi-környezeti válságból fakadó kihívások által megkövetelt sürgős irányváltás tudatában.

Másfelől a béke útjainak közös építésének lehetősége nem hagyhatja figyelmen kívül az oktatást és a munkát, amelyek a generációk közötti párbeszéd kiváltságos színterei és találkozóhelyei. Az oktatás biztosítja a generációk közötti párbeszéd nyelvtanát, a munka világa pedig összehozza a különböző generációkhoz tartozó férfiakat és nőket, akik együtt dolgoznak és a közjó érdekében megosztják tudásukat, tapasztalataikat és képességeiket.

(Folyt. köv.)